

Det kan kun ødelægge naturen. Der er brug for at tænke anderledes.

Regeringen tror åbenbart heller ikke selv på, at dens politik vil fjerne arbejdsløsheden. De få tusinder, der er kommet i arbejde, startede jo straks en debat – en nærmest panisk debat – om overophedning af økonomien: Nu går det for hurtigt. Nu skal der passes på. Nu skal der bremses op.

Der tales om flaskehalse, og der tales om påstået mangel på arbejdskraft med bestemte kvalifikationer, men bortset fra enkelte fag inden for den offentlige sektor har den tale jo hver gang vist sig at være grundløs, og i stedet for at løse de afgrænsede problemer gøres flaskehalse til et generelt problem og en begrundelse for at bremse op.

Netop den diskussion om flaskehalse viser tydeligt, hvor lidt alvorligt man tager problemet med arbejdsløsheden. Man kan da ikke for alvor mene, at der skal bremses op for at skaffe beskæftigelse til flere hundrede tusinde arbejdsløse, bare fordi der på et par områder mangler uddannet arbejdskraft? Diskussionen om flaskehalse er i øvrigt en hård dom over den uddannelsespolitik, der er ført i dette land.

Der har jo fra alle i Folketingssalen været mange undskyldninger for de manglende resultater. Først var der jo betalingsbalancen; den kunne altid bruges. På bekostning af de arbejdsløse har man nu fået et solidt overskud på handelsbalancen, uden at arbejdsløsheden forsvandt.

Så har man været nødt til at tage en ny undskyldning i anvendelse, nu da betalingsbalancen er kommet i orden, og derfor tales der nu om strukturarbejdsløshed. Kommer vi ned – og det var jo det, Bertel Haarder som vanligt også lige nævnte før...

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Bertel Haarder!

Frank Aaen (EL):

Nu siger formanden, jeg skal sige »hr. Bertel Haarder«; kunne vi ikke en dag få en snak om, om vi ikke skulle opgive de lidt forældede talemåder? Men jeg prøver ...

Første næstformand (Ivar Hansen):

Man diskuterer ikke med formanden.

Frank Aaen (EL):

Jeg prøver at huske at sige »hr.« Undskyld, hr. formand!

Kommer vi ned i nærheden af 300.000 arbejdsløse, får vi problemer, påstås det jo af hr. Bertel Haarder og andre, og så er det, man taler om strukturarbejdsløshed.

Økonomer har fundet på det dér hokuspokusord, som ingen forstår. Det lyder så teknisk, det lyder så videnskabeligt, men man skal ikke lade sig snyde: Strukturarbejdsløshed er bare en omskrivning af, at lønningerne efter de ansvarliges mening stiger for meget.

Når man så siger til dem, der har opfundet begrebet, at lønningerne jo stiger mindre i Danmark, end de gør i andre lande, er det kvikke svar bare: Jamen lønningerne skal stige med endnu mindre, end de gør i øjeblikket. Ja, de økonomer mener jo formentlig, at lønningerne skulle falde, og for at opnå det taler man om at sænke mindstelønnen, om at indføre indslusningsløn for alle unge og nye stramminger for de arbejdsløse. Der skal være endnu mere pres på lønningerne, og dette pres vil især ramme de svageste på arbejdsmarkedet, ikke mindst de ufaglærte kvinder, der i forvejen har faldende realløn og det hårdeste arbejde.

Jeg kan sige helt klart til regeringen – vi har jo lovet at melde helt klart ud, hvornår vi støtter den, og hvornår vi ikke gør – at alle forslag, der ligner indslusningsløn til alle unge, og alle forslag om stramminger for de arbejdsløse får ikke vores støtte.

Jeg tror i øvrigt, der herinde i Folketinget er en klar fornemmelse af, at de mange undskyldninger lyder hule. Derfor er de jo altid suppleret med, at vi ikke har råd til at sætte alle i arbejde. Jamen hvad er det for et samfund, hvor der ikke er råd til at lade ledige hænder skabe værdier? Hvad er det for en logik, der gør, at det kan betale sig at give mennesker løn for ikke at lave noget i stedet for at bruge deres evner? Hvordan kan det på nogen måde være god økonomi ikke at bruge den arbejdskraft, vi har?

Vi mener i Enhedslisten, at arbejdsløsheden kan fjernes, hvis man vil, og i anden del af vores indlæg vil vi præsentere nogle af vores forslag.

Vi må holde op med at vente på det private erhvervsliv. Erhvervslivet ønsker på ingen måde alle i arbejde, tværtimod. Den høje arbejdsløshed er deres bedste garanti for at kunne trykke lønnen. Høj arbejdsløshed giver høj profit, og som det fremgik af det, jeg sagde før om udviklingen i forholdet mellem løn og profit, er det sådan, tingene hænger sammen. Det er erhvervslivets krav til profit, der er skyld i arbejdsløsheden, og det er den logik i vores øko-